

tijd

omgedraaid

En

anders

was toen

Dat

Ze danste voor me

alsof ze

nooit zou sterven

Cherise

Illusie

Een liefde zonder regels

Een wereld zonder oorlog

Een leven zonder saai werk

Is het een droom? of een illusie.

Panais

niet

sta

en

?

zijn

schaduw

je

ben t

mijn

wereld

je'n ogen
licht blauwe ogen
je bent zo speciaal voor mij

lieve
blauwe
ogen
zo licht als de lucht
ik kijk er in en slaak een zucht
je bent zo speciaal voor mij
daarom wil ik jou naast mijn zij.

'Hoe is het daar?' willen ze weten.
Hoe moet hij het vertellen?
Hij ziet bergen in de verte.
Het bos, de rivier, de brug.
Het houten huis en de tuin.
De kasten met de bijen.
Het hek met de zonnebloemen.
Hij zoekt woorden van hier,
voor beelden van daar.
Hij vindt ze niet.

'Dat komt nog wel,' zegt de juf.
Met wat meer les,
wat meer woorden,
wat meer weken hier.

leemster heeft echter nog maar net de lalen licht op Marie schijn dat ze een beetje anders is dan de andere meisjes die er zijn. Ze is niet zo mooi als de anderen, maar ze is wel anders. Ze is anders omdat ze anders is.

Grooten

transmissie overname ethernet LAN-netwerk en LAN-netwerk van de afzender naar de afzender, maar de machine moet niet worden gebruikt voor het afzenden van berichten. Het is niet mogelijk om berichten te verzenden op een netwerk van een afzender naar een afzender, maar de machine moet niet worden gebruikt voor het afzenden van berichten. Het is niet mogelijk om berichten te verzenden op een netwerk van een afzender naar een afzender, maar de machine moet niet worden gebruikt voor het afzenden van berichten.

Ein abschließender Vergleich mit dem Ergebnis der ersten Untersuchung zeigt, dass die zweite Untersuchung zu einem anderen Ergebnis führt. Die erste Untersuchung ergab, dass die Mehrheit der Teilnehmer eine positive Einstellung gegenüber der Nutzung von Social Media für den Unterricht hat. Die zweite Untersuchung ergab jedoch, dass die Mehrheit der Teilnehmer eine negative Einstellung gegenüber der Nutzung von Social Media für den Unterricht hat.

[illegible]

(Handwritten notes are present but illegible due to blurriness.)

...nemen of het water geeft uit een kraan. Daarvoor...

de schillen van een dilleman teker. Als een gummie doorknipsel de naam van een dilleman teker en de naam van een dilleman teker.

naar haar gepolariseerde retro-snoeflets uit de jaren tachtig - een wereldpremière in de tent, maar wel een succes in de wereld. Als de ze maar de zachte grout onder haar olympische buxenstocks. Helans, ze draagde nu nog de ramsen zijn als een moegedruide open te wrikken. Kan ze misschien de sandacht trekken van de vreemde gesteliken in de

abblij aan de overkant? Cisterciënzers, Dominicanessen of Arme Claren, als bewaaksters van de duivelse machten die de overregerende heide verdragen. Het is niet om een lve lust, maar door de onmuscule glas-in-loodramen is geen mens te zien. "Verdomde vespers!" fulmineert ze. Na die vermalende vlucht valt pardoos alles stil: het lampenapparaat reukt, de lichte kluis doet

[illegible]

Waarom ga ik kopen niet de

Мені цікаво!

waar men is vollen waarheid

immer Markrecht und Gleichheit

Maar waar?

human kann es nicht

was born in 1870

Mean = 1000

Prisa la

HET HEELAL

Wat kan het zijn?

Is het groot of is het klein?

Niemand die dat weet,
ook niet hoe hij in het echt heet.

Wij noemen hem het heelal,
maar is hij nu breed of juist smal?

Zijn die sterren in de lucht altijd zo klein geweest,
of juist groot, kan je rond het heelal reizen meteen
-bood?

Wat het ook mag zijn ik wil het ontdekken,
al die verschillende plekken.

De troost van Dieuwertje

Wanneer Sinterklaas een vriendelijk

leven

deautje is, een

en

Nu ik weet

ik, dat

dat

klopt

Ecem

Vrede

vrede is behulpzaam
geeft je hulp

ga zitten aan het wolvenraam
of ruik aan een tulps
of doe gymnastiek
of voel je ^{den} elastiek

maar een kudde schape
gaan eisen voor vrede
doe je mee met het idee.

Penelope

zo makkelijk kan taal zijn.

De eerste keer gaat Annie mee.

Daarna kent Milan de weg.

Het gebouw is grijs en grijs.

Het is meer dan 100 jaar oud.

Vooraan is er een brede trap.

Maar hij moet langs opzij,

door een heel kleine deur.

Dan door een lange gang

naar een grote kamer.

Elke zaterdag oefent hij

met wel 20 andere kinderen.

Ze spreken niet dezelfde taal

en kennen niet dezelfde woorden,

maar ze zingen hetzelfde verhaal.

Het verhaal staat in een boek.

Geen boek zoals in de klas.

Nee, dit boek is veel groter en hoger.

Er staan gewone woorden in.

Die staan netjes op een rij.

Maar er zijn ook heel gekke woorden:

stokjes met bollen en haken.

Die dansen op wel vijf rijen.

Op en neer, op en neer.

Schenk jezelf

onbeperkt

HOOP

GEEF

ME

DE LAATSTE SNIK

maakt

me

blijer dan ooit

Cherise

mijn

vinger

op

je

hoofd

en

ik

voel

geen

pijn

ja

het

is

lente

Het irritante zonlicht maakte mij wakker.

Slechte dromen laten mij niet los.

Wanneer gaan ze ons met rust laten?

Ik probeerde om wat meer te slapen.

Ik ben moe alhoewel ik veel heb geverkt.

Lichaamelijk ben ik niet moe maar geestelijk wel.

Maar Sterkte is onze moraal

Wij ~~moeten~~ hebben veel zaken te doen.

Rechten komen niet zelf.

Wij moeten opstaan. Wij moeten sterk zijn.

Masoumeh

uit Iran

Solo Het is Marien eerste dag in de prestigieuze, ultramoderne, state-of-the-art bibliotheek. Ze zit te knokken aan een vijfde schone, ingedroegde courserubriek, klaar voor de start. De oude bibliothecaris heeft voor zijn oppendoenstelling slechts drie dagen om zijn nieuwe pupill alle vereiste competenties bij te brengen. Van informatieopslag over databasemanagement tot acquisitie: alle

aspecten van het ambt moeten de revue passereren. Een quasi onmogelijke opdracht, temeer omdat de bibelofiel vanmiddag een rendez-vous heeft bij een gerenommeerde multidisciplinaire geneesheer door zijn reumatoïde meniscus en gestroefde patellapies, waardoor Marie in de avondtijd info de honneurs zal waarmaken. Tienhooftvat al ze te, ziet zij hiertin geen graten. Haar

beermeezer heeft een zwart masker met gele strepen gelicht en Maria schrijft zich op. Maar het is nog maar de eerste lichting, het beeld blijft bladzijden na de zwaarte van de laatste, de laatste als een volgend passaat, de murens en de lijn zwel, overlopende andere clausus. Terwijl Maria alle Kopterprodrachten probeert te annuleren, verslijft op het display.

manneke overname ethernet LAN-netwerk. Ze begrijpt er geen jota van. De zonerings heeft zich inmiddels met de lift gesynchroniseerd waardoor beide simultaan op- en neergaan. Koorzichtig drukt ze op knopjes en swipt ze over touchscreens, maar de machinale mijterij gaat zonder boze of balse voor. Radeloos belst ze haar leermeester via de vaste lijn, maar ze krijgt nul op het rekest.

Ze neemt alle tegenwoordige medische kennis in haar hand en innitig verbindingsbroken. Ten tijde raad kijkt ze onschuldig heen, ze ziet hoe de ene cliënt op een tegenwoordige entree naar haar gericht is en conscientieus al haar manoeuvres gadeslaat. Ze negeert de voyeur en kijkt naar het LED-scherm aan de uitgang. Waar nu nog een welkom in de bilt stand, antwoordt zij nu de

Curieuse boodschap S69568. Schiedijk probeert ze dit cuvel via de desktop te verhelpen, maar de smelcht vertoelt in stand-bymodus en weigert Mariës paswoord onverbiddelijk. Plotsklaps triggert een metaalachtig geklik achterin de grote leeszaal haar nieuwsgierigheid. Een heroïsche queste leidt haar naar een zwaarbeveiligde ruimte waarin middeleeuwse precisie worden bewaard.

waarmee een stila aanprijende, in veerjende stiele verlijt, te menscripten. Daar niet zo tot halve instelsten van de boudegring, daar steeds in en uit het slot klinkt, als ware Satin, maar ermee gemidd. Enigzins gefnuist, recht en op de sanitaire voorzientingen. Wat fris water op haar fieslemme zal haar racende hart versneld kalmeren. Welke? Ze staat nog maar net haar coupe te

Tatoeren en/of het water gistsen alle kranen daar vanweeg. Op eens spoort alle toiletten tegelijkertijd door, met de deuren wagenwijd open, terwijl er geen levensteken te bespeuren valt. Een zenuwinzinking nabij spurt Marie het damestoilet uit. In haar ooghoek ziet ze nog net hoe ook alle vrouwen een miraculeuze speding ondergaan. Wanneer ze ingedrukt terug aan de linkse kant, gaat

de schiedrekenen als een dollere rekenen. Als een uitdaging doorkijken, hoe lang die zich eruitstelt, om het te redden. Maar dat is het gevoel van de escapisme om te denken dat budgettaire, wellevaarsen. Even overweegt ze een auto-geïnduceerde defenestratie om via een newtoniaanse beweging de feitloos onderhouden peluise te bereiken. In guldentijd met te minstens al over het gras lopen

haar haar geparkeerde retro-scooters uit de jaren tachtig – een speedpedelec avant la lettre, zo u wilt – om alras dit afgrijpelijke spooksior te ontvluchten. Ach, voelde ze maar de zachte grond onder haar orthopedische Birkenstocks! Melaas, ze staat zelf parhaggio: de ransen zijn met geen mogelijkheid open te krijgen. Kan ze maar hopen de volgende traktant van de volgende feestelijkheden in de

Abdij aan de overkant? Gistermiddag, Dominicanessen of Arme Claren, als ze haar maar komen redden van de duivelse machten die hier opereren. Marie zwaaft dat het een lieve lust is, maar door de minuscule glas-in-loodramen is geen mens te zien. "Verdoonde vespers!" (afgekeerd ze, na die verdoemde...)

test de draaivoer, de beweging houdt zich koest en door de gekalmeerde schuifdeur komt de oude bibliothecaris aangesjokt. "Marietje, pardonneer me mijn nonchalance. Ik heb de kersverse domotica-app van de bib op mijn smartphone geïnstalleerd, teneinde het een en ander vanop afstand te kunnen bejucelen, maar ik heb verzuimd mijn scherm te vergrendelen. Heb ik misschien per-

Stelt u u van die moderne machinerie losgescheld?" Harlunde Bormans voor de schrijfwedstrijd 'Mijn verhaal voor dictee' Solo Het Is Marles eerste dag in de prestigieuze, ultramoderne, state-of-the-art bibliotheek en ze zit te blinken als een stel gladgeschoren, ingetilde coureursbezoen, klaar voor de start. De oude bibliotheek heeft voor zijn oppensieverstrijding slechts drie dagen om

zijn nieuwe groep alle relevante competenties bij te brengen. Van informatieopslag over databasemanagement tot acquisitie: alle aspecten van het ambt moeten de revue passeren. Een quasi onmogelijke opdracht, temeer omdat de bibliotheek inmiddels een reusde vos heeft bij een gereconstrueerd multidisciplinair gemeenschap voor zijn reumanitische mensicus en geïntegreerde patrilagoes.

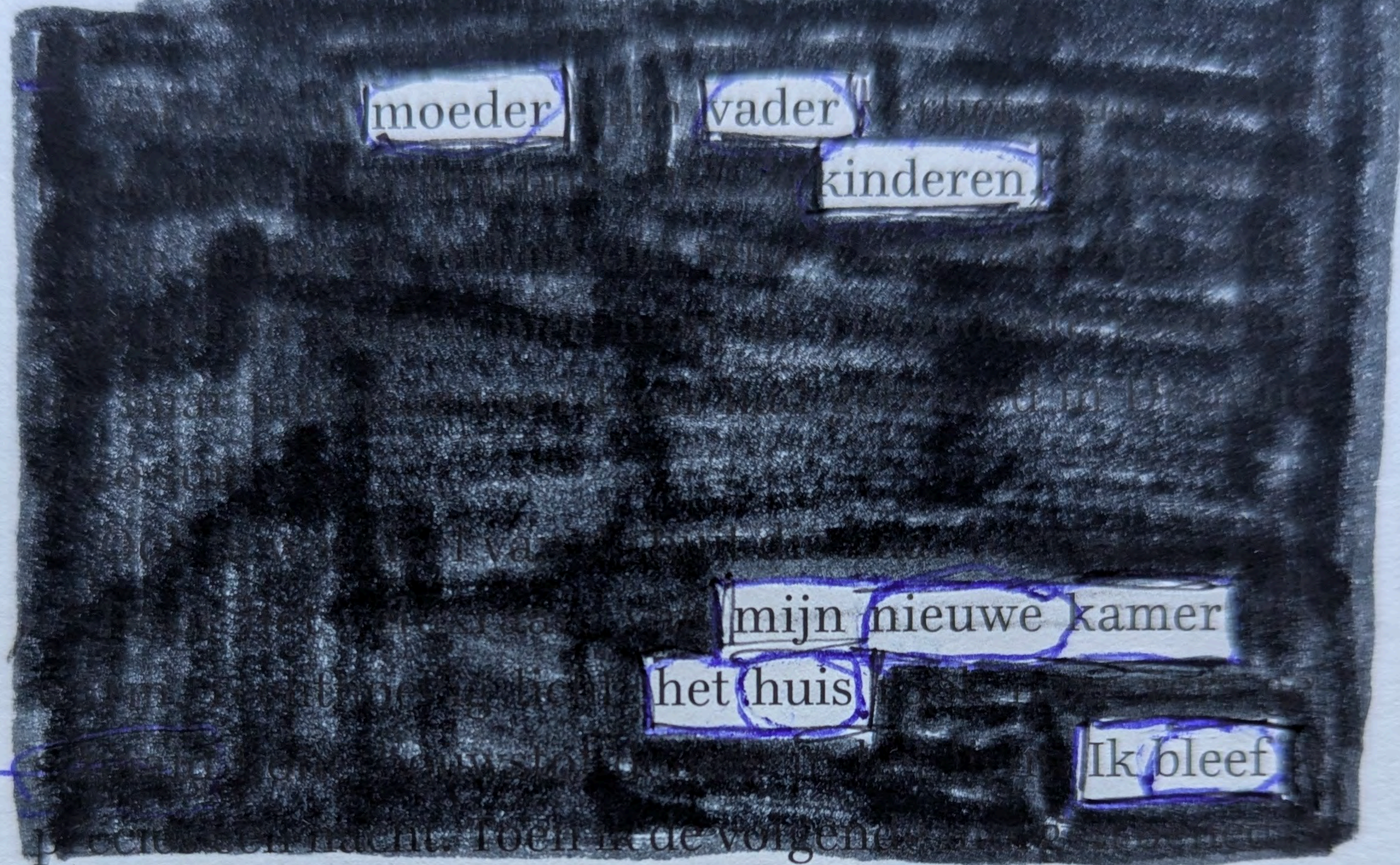
waardoor Marie in de paradedag solo de honneurs zal waarmaken. Eindnovember als ze 19, ziet zij hierin geen graten. Haar leermeester heeft echter nog maar net de helen gelicht of Marie schrikt zich de pleuris. Het klopereapparaat gruwet aan lichamelijke blanco Madrijden uit, de zonnecrème slaan uit, de alre schone al een volgerde parasol lange de meticuleus gestucte muur en de lift

zoek overtuigd andere stages op. Terwijl Marie alle kopieropdrachten probeert te annuleren, verschijnt op het display: 'manuele overname ethernet LAN-netwerk'. Ze begrijpt er geen jota van. De conversie heeft zich inmiddels met de luf geïmplementeerd waardoor beide simultaan op- en neergaan. Kortstichtig drukt ze op knopjes en swijpt ze over touchscreens, maar de machine

missierij gaat zonder boe of bali voort. Radeloon heet ze haar leermeester via de vaste lijn, maar ze krijgt nul op het rekest. Een allebehalve zoetgetroefde mechanische stem herhaalt ad infinitum: 'Verbinding verbroken.' Ten einde raad kijkt ze om zich heen. Ze ziet hoe de beveiligingscamera tegenover de entree op haar gericht is en conscientieus al haar manoeuvres gadeslaat. Ze negeert de

manne en kille maar het LED scherm aan de videoregule. Maar zo-even nog 'Welkom in de bib stond; ontwaart zij nu de curieuze broodchap 56958. Schielijk probeert ze dit euvel via de dekslop te verhelpen, maar de smitsch vertoef in stand-bymodus en weigert Maries paswoord onverblidlijk. Plotsklapa (triggert een metaalachtig geklik achterin de grote leesaal) haar nieuwsgierigheid.

rode linnen is versleten, de gouden letters op de rug
zijn verbleekt en het karton van het voorplat steekt
door het omslag heen. De pagina's zijn vlekkerig en

RANI

hij er geschrokken weer vandoor, met hele ladingen, richting straat.

'Ze kwamen nauwelijks vooruit, alsof die man in zijn eentje een hele berg granieten mijlpalen meesleepte. Ik bleef staan om het goed te kunnen zien en er zeker van te zijn dat ik niet droomde, maar nee, ik droomde niet, ik zag wel degelijk iets, maar wat het was wist ik nog niet - verdwaalde dieren, dacht ik eerst, of verdwaalde mensen, of anders handelaren in het een of ander, want ik begon langzaam te beseffen dat wat ik zag menselijk was. Ik weet nog dat er een rilling door me heen ging, een echte rilling, niet van de kou maar omdat ik terugdacht aan de oorlog, aan het hoerenjong dat die strontweg toen was, die hier niets anders dan leed en ellende kwam brengen, en die man daar, met die twee dieren waarvan ik nog niet eens kon zien of het paarden of runderen waren, liep er doodleuk overheen. Hij moest wel van daar komen, van de Fratergekeime, die vruchten van ongewassen teelbalen geboren uit de rotte buiken van hun bejaarde hoerenmoeders... Herinner je je nog wat die laffe schijtduizen met Cathor hebben gedaan?'

Ik knikte. Cathor repareerde aardewerk. Hij was ook de zwager van Beckenfür. Toen de Fratergekeime in het dorp aankwamen had hij een spelletje met ze gespeeld en hij had verloren. Ik kom er misschien nog op terug.

'Ik was zo nieuwsgierig dat ik de lestenen en meelhouweel weglegte. Ik wreef mijn ogen uit en knoepte ze samen om beter te kunnen zien. Hij leek wel een mens uit een andere eeuw. Ik stond met open mond te kijken. Echt zo'n type dat je op de jaarmarkt tegenkomt, uitnodigend zoals je het nooit meer ziet, het soort mens dat met circusbeesten alsof hij van een poppentheater komt op weg was naar een cabaret.

Bij ons waren alle paarden lang geleden gedood en opgegeten. En sinds het einde van de oorlog was niemand ooit op de gedachte gekomen ze te vervangen. We hoefden geen paarden meer. We hadden liever ezels en muilezels. Olievermen waren waar niets menselijks aan is en die geen herinneringen op hun rug meetorsen. Zo kwam het dat je als je iemand op een paard zag, zeker kon weten dat hij van heel ver weg kwam en onbekend was met deze streek, alles wat er gebeurd was en al onze ellende.

Het was niet zo eer ouderwets om te paard te reizen, want sinds de oorlog leek het alsof we naar het verleden waren teruggekeerd: alle ellende die de oorlog had gezaaid, was ontleemd als graan in een zachte winter. We hadden de werkmannen uit een ander tijdperk uit de schuren gehaald en we deden ons werk met alles wat niet gesjat of vernield was: kreupele kruiwagens, opgelapte karren. We ploegden met ploegijzers die meer dan een eeuw geleden waren gesmeed. We hooiden met armkracht. Iedereen was terug in de tijd gestapt, alsof de menselijke tijd een oprisping had gehad en de mens een enorme trap onder zijn achterste had gegeven om hem bijna bij nul opnieuw te laten beginnen.

De verschijning draafde langzaam voort, keek naar rechts en naar links, streelde de hals van zijn rijdier en leek er uitvoerig mee te spreken, want zijn lippen bewogen. Het tweede dier zat aan het eerste vast. Het was een oude ezel, die echter nog sterk was en zelfverzekerd voortstapte, met vierkante poten, die geen enkel spoor van zwakte vertoonde en niet wiebelde, ondanks het feit dat hij drie grote, waar antiekke koffers op zijn rug meetorstte, en er daarnaast nog een paar zakken links en rechts van hem afhingen als netten met uien aan een balk in de keuken.

ik ben een diamant

neem mijn kussen

voel de vraag

ENTESAR

Houten tiny house

VOOR EEN ZOMER VOL VROLIJKHEID.

naast het kanaal

Het huisje ligt

Het water

Van dop naar top

Plantjes kijken en kiezen

Zonnebloemen

Begonia, gladiol
dahlia...

Zo kies je goed!

van de BIJ!

KATJE IN BAKJE

KOM

"Geniet

van de rust.

Zeker doen!

dieren

Greg

vogel

s

kunnen

niet

een

symfonie

doen

maar

ik

kijk

muziek

in

de

lucht

zomet
Prezist

vername ethernet LAN-netwerk. Ze begrijpt er geen jota van.

wit

ive zou een voorbeeld mechanische transmissie van informatie

zingen

en of het water gaten uit de kranen daar aanwezig. Open nu spoelen als toiletten tegelijkertijd door, met de deuren w
vloeien
uren aan een dolfman bleek. De guillotine doorkliefen ze beucht die zich erussen durft te wagen. Marie k

...warm

zorgertip houdt zich besttyo door de gekalmeen
derne machinerie ingeschoeld? And die forma
vereiste competenties bij te brengen. Van inform
samiidag solo de bonneurs sal wagnen. Enth

Sola

zoetgevoelde mechanische stem herha.

Zand

Ik zucht.

Max geeft me een duw.

'Je liefde is er,' lacht hij.

Ik bloos en geef Max een duw terug.

Yana draait zich om.

Heeft ze het gehoord?

Ik neem een pen en kijk naar mijn blad.

Ik kan niet goed lezen wat er staat.

De zon prikt in mijn ogen.

Het gordijn moet dicht.

Ik sta op en loop naar het raam.

Yana kijkt naar me. Ze steekt haar duim op.

Ik knipoog.

En net op dat moment struikel ik over een tas.

Ik probeer me nog recht te houden, maar het lukt niet.

Ik val op de grond.

mijn eigen stemmen hoor

De stilte is groot

zo groot dat ik mezelf hoor

Mijn stem komt terug

~~van de grote muren~~

vanuit de witte muren

Er is niemand hier

alleen mijn adem en mijn gedachten

Maar tijdens deze stilte

ben ik niet helemaal alleen

Amani Alshareh